

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/1191 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 6 iulie 2016

privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 21 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor. Pentru a se asigura libera circulație a documentelor oficiale în cadrul Uniunii, promovându-se astfel libera circulație a cetățenilor Uniunii, Uniunea ar trebui să adopte măsuri concrete de simplificare a cerințelor administrative existente legate de prezentarea într-un stat membru a anumitor documente oficiale eliberate de autoritățile altui stat membru.
- (2) Toate statele membre sunt părți contractante la Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine („Convenția privind apostila”), care a introdus un sistem de circulație simplificată a documentelor oficiale eliberate de statele contractante la convenția respectivă.
- (3) În conformitate cu principiul încrederii reciproce și în scopul promovării liberei circulații a persoanelor în interiorul Uniunii, prezentul regulament ar trebui să stabilească un sistem prin care să se simplifice în continuare formalitățile administrative privind circulația anumitor documente oficiale și a copiilor certificate ale acestora, atunci când documentele oficiale respective și copiile lor certificate sunt eliberate de o autoritate dintr-un stat membru spre a fi prezentate într-un alt stat membru.
- (4) Sistemul prevăzut în prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității persoanelor de a beneficia în continuare, dacă doresc acest lucru, de alte sisteme care scutesc documentele oficiale de la obligația de legalizare sau de la formalități similare și care sunt aplicabile între statele membre. În special, prezentul regulament ar trebui să fie considerat un instrument distinct și autonom în raport cu Convenția privind apostila.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 52.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 10 martie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 10 mai 2016.

- (5) Ar trebui să fie protejată coexistența dintre sistemul prevăzut în prezentul regulament și alte sisteme aplicabile între statele membre. În ceea ce privește Convenția privind apostila, deși nu ar trebui să fie posibil pentru autoritățile statelor membre să solicite o apostilă atunci când o persoană le prezintă un document oficial care intră sub incidența prezentului regulament și este eliberat într-un alt stat membru, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să emită o apostilă atunci când o persoană alege să o solicite. În plus, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice o persoană să utilizeze în continuare într-un stat membru o apostilă eliberată într-un alt stat membru. În mod corespunzător, Convenția privind apostila ar putea fi utilizată în continuare, la cererea unei persoane, în raporturile dintre statele membre. Atunci când o persoană solicită o apostilă pe un document oficial care intră sub incidența prezentului regulament, autoritățile naționale emitente ar trebui să informeze, prin mijloacele corespunzătoare, persoana respectivă cu privire la faptul că în temeiul sistemului prevăzut în prezentul regulament apostila nu mai este necesară în cazul în care persoana respectivă intenționează să prezinte documentul într-un alt stat membru. În orice caz, statele membre ar trebui să pună la dispoziție informația respectivă prin orice mijloace adecvate.
- (6) Prezentul regulament ar trebui să acopere documentele oficiale care sunt eliberate de autoritățile unui stat membru în conformitate cu dreptul său intern și al căror scop principal este de a constata unul dintre următoarele elemente: nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, numele, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), divorțul, separarea de drept sau anularea căsătoriei, parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), desfacerea unui parteneriat înregistrat, separarea de drept sau anularea unui parteneriat înregistrat, filiația, adopția, domiciliul și/sau reședința ori cetățenia. Prezentul regulament ar trebui să acopere, de asemenea, documentele oficiale emise pentru o persoană de către statul membru al cărui cetățean este aceasta pentru a atesta absența cazierului judiciar pentru persoana respectivă. În plus, prezentul regulament ar trebui să acopere documentele oficiale a căror prezentare poate fi solicitată cetățenilor Uniunii care își au reședința într-un stat membru fără a fi și cetățenii statului membru respectiv, în cazul în care, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii, aceștia doresc să voteze sau să candideze la alegerile pentru Parlamentul European sau la alegerile locale în statul lor membru de reședință.
- (7) Prezentul regulament nu ar trebui să oblige statele membre să elibereze documente oficiale care nu există în temeiul dreptului lor intern.
- (8) Prezentul regulament ar trebui să se aplice și copiilor certificate ale documentelor oficiale realizate de o autoritate competentă a statului membru în care a fost eliberat documentul oficial original. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui să vizeze copii ale copiilor certificate.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să vizeze și versiunile electronice ale documentelor oficiale și formularele standard multilingve potrivite pentru schimbul electronic. Cu toate acestea, fiecare stat membru ar trebui să decidă, în conformitate cu dreptul său intern, dacă documentele oficiale și formularele standard multilingve pot fi prezentate în format electronic și în ce condiții se poate realiza acest lucru.
- (10) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice pașapoartelor sau cărților de identitate eliberate într-un stat membru, deoarece astfel de documente nu sunt supuse obligației de legalizare sau unei formalități similare atunci când sunt prezentate într-un alt stat membru.
- (11) Prezentul regulament, în special mecanismul de cooperare administrativă prevăzut de prezentul regulament, nu ar trebui să se aplice actelor de stare civilă eliberate pe baza convențiilor relevante ale Comisiei Internaționale de Stare Civilă („CIEC”).
- (12) Documentele oficiale privind schimbarea numelui ar trebui, de asemenea, să fie considerate documente oficiale al căror scop principal este de a stabili numele unei persoane.
- (13) Conceptul de „stare civilă” ar trebui interpretat ca o trimitere la statutul unei persoane în următoarele sensuri: căsătorit(ă), separat(ă) sau necăsătorit(ă), inclusiv celibatar(ă), divorțat(ă) sau văduv(ă).
- (14) Conceptul de „filiație” ar trebui interpretat în sensul de raport juridic între un copil și părinții copilului.
- (15) În sensul prezentului regulament, conceptele de „domiciliu”, „reședință” și „cetățenie” ar trebui interpretate în conformitate cu dreptul intern.

- (16) Conceptul de „cazier judiciar” ar trebui interpretat ca făcând referire la registrul național sau registrele naționale în care sunt consemnate condamnări în conformitate cu dreptul intern. „Condamnare” ar trebui interpretat ca făcând referire la orice hotărâre definitivă a unei instanțe penale împotriva unei persoane fizice pentru o infracțiune, în măsura în care astfel de hotărâri sunt incluse în cazierul judiciar ale statului membru de condamnare.
- (17) Simplificarea cerințelor referitoare la prezentarea într-un stat membru a unor documente oficiale eliberate într-un alt stat membru ar trebui să aducă beneficii tangibile cetățenilor Uniunii. Având în vedere natura lor juridică diferită, documentele emise de către persoane private ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Documentele oficiale eliberate de către autorități din țări terțe ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, inclusiv în cazul în care acestea au fost deja acceptate drept autentice de către autoritățile unui stat membru. Excluderea documentelor oficiale eliberate de autoritățile din țările terțe ar trebui extinsă și la copiile certificate realizate de autoritățile unui stat membru după documentele oficiale eliberate de autoritățile dintr-o țară terță.
- (18) Scopul prezentului regulament nu este de a modifica dreptul material al statelor membre referitor la naștere, faptul că o persoană este în viață, deces, nume, căsătorie (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), divorț, separarea de drept sau anularea căsătoriei, parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), desfacerea parteneriatului înregistrat, separarea de drept sau anularea parteneriatului înregistrat, filiație, adopție, domiciliu și/sau reședință, cetățenie, absența cazierului judiciar sau la documentele oficiale a căror prezentare poate fi impusă de un stat membru unui candidat la alegerile pentru Parlamentul European sau la alegerile municipale organizate sau unui alegător în cadrul acestor alegeri care este cetățean al statului membru respectiv. În plus, prezentul regulament nu ar trebui să afecteze recunoașterea într-un stat membru a efectelor juridice asociate conținutului unui document oficial eliberat într-un alt stat membru.
- (19) Pentru a promova libera circulație a cetățenilor Uniunii, documentele oficiale care intră sub incidența prezentului regulament și copiile certificate ale acestora ar trebui să fie scutite de toate formele de legalizare și de formalități similare.
- (20) Alte formalități, și anume cerința de a furniza, de fiecare dată, copii certificate și traduceri ale documentelor oficiale, ar trebui, de asemenea, să fie simplificate pentru a se facilita într-o mai mare măsură circulația documentelor oficiale între statele membre.
- (21) Pentru a depăși barierele lingvistice, facilitând astfel într-o mai mare măsură circulația documentelor oficiale între statele membre, ar trebui elaborate formulare standard multilingve în fiecare dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii pentru documentele oficiale privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința, precum și absența cazierului judiciar.
- (22) Scopul exclusiv al formularelor standard multilingve ar trebui să fie facilitarea traducerii documentelor oficiale la care sunt anexate. În mod corespunzător, astfel de formulare nu ar trebui să circule ca documente autonome între statele membre. Acestea nu ar trebui să aibă același scop și nici să urmărească aceleași obiective ca extrasele sau copiile exacte ale actelor de stare civilă, extrasele multilingve de pe actele de stare civilă, extrasele multilingve și codate de pe actele de stare civilă sau certificatele multilingve și codate de stare civilă instituite de Convenția CIEC nr. 2 privind eliberarea gratuită și scutirea de obligația de legalizare a copiilor actelor de stare civilă, Convenția CIEC nr. 16 privind eliberarea extraselor multilingve de pe actele de stare civilă și Convenția CIEC nr. 34 privind eliberarea extraselor multilingve și codate de pe actele de stare civilă și a certificatelor multilingve și codate de stare civilă.
- (23) Formularele standard multilingve stabilite prin prezentul regulament ar trebui să reflecte conținutul documentelor oficiale pe care le însoțesc și să elimine, în măsura posibilului, necesitatea traducerii acestor documente oficiale. Cu toate acestea, pentru o serie de documente oficiale al căror conținut nu poate fi reflectat în mod adecvat într-un formular standard multilingv, cum ar fi anumite categorii de hotărâri judecătorești, obiectivul eliminării necesității traducerii nu poate fi atins în mod rezonabil. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei documentele oficiale care pot fi însoțite de formulare standard multilingve ca instrument adecvat de asistență

pentru traducere. Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru ca un număr cât mai mare posibil de documente oficiale care intră sub incidența prezentului regulament să fie însoțite de un formular standard multilingv.

- (24) O persoană care prezintă un document oficial însoțit de un formular standard multilingv nu ar trebui să fie obligată să furnizeze o traducere a respectivului document oficial. Cu toate acestea, autoritatea căreia i se prezintă documentul oficial ar trebui să decidă în final dacă informațiile incluse în formularul standard multilingv sunt suficiente în scopul prelucrării respectivului document oficial.
- (25) Autoritatea căreia i se prezintă un document oficial poate solicita, în mod excepțional și dacă acest lucru este necesar în scopul prelucrării respectivului document oficial, ca persoana care prezintă documentul oficial în cauză însoțit de un formular standard multilingv să furnizeze, de asemenea, o traducere sau o transliterare a conținutului formularului standard multilingv în limba oficială a statului său membru sau, dacă statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care este prezentat documentul oficial, cu condiția ca respectiva limbă să fie una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.
- (26) Formularele standard multilingve ar trebui eliberate la cerere persoanelor îndreptățite să primească documentele oficiale la care se anexează formularele standard multilingve. Formularele standard multilingve nu ar trebui să producă efecte juridice în ceea ce privește recunoașterea conținutului acestora în statele membre în care sunt prezentate.
- (27) Atunci când pregătește un formular standard multilingv care urmează să fie anexat la un anumit document oficial, autoritatea care eliberează formularul respectiv ar trebui să fie în măsură să selecteze din modelul pentru acel formular standard multilingv numai denumirile rubricilor specifice fiecărei țări care sunt relevante pentru documentul oficial în cauză, pentru a se asigura că formularul standard multilingv conține doar informațiile incluse în documentul oficial la care va fi anexat formularul.
- (28) Ar trebui să existe posibilitatea ca versiunea electronică a unui formular standard multilingv din cadrul portalului european e-justiție să fie integrată într-o locație diferită, accesibilă la nivel național, și formularul să fie eliberat din această locație alternativă.
- (29) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a crea versiuni electronice ale formularelor standard multilingve utilizând o tehnologie diferită de cea utilizată de portalul european e-justiție, cu condiția ca formularele standard multilingve eliberate de statele membre utilizând această tehnologie diferită să conțină informațiile necesare în temeiul prezentului regulament.
- (30) Ar trebui instituite garanții adecvate pentru a preveni fraudă privind documentele oficiale și copiile certificate ale acestora și falsificarea documentelor oficiale și ale copiilor certificate ale acestora care circulă între statele membre.
- (31) Pentru a permite schimburi de informații transfrontaliere rapide și sigure și pentru a facilita asistența reciprocă, prezentul regulament ar trebui să instituie un mecanism eficace de cooperare administrativă între autoritățile desemnate de către statele membre. Utilizarea acestui mecanism de cooperare administrativă ar trebui să consolideze încrederea reciprocă dintre statele membre în cadrul pieței interne și să se bazeze pe sistemul de informare al pieței interne („IMI”), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (32) Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 ar trebui, prin urmare, să fie modificat pentru ca anumite dispoziții ale prezentului regulament să fie adăugate la lista de dispoziții referitoare la cooperarea administrativă în actele Uniunii care sunt puse în aplicare prin intermediul IMI, astfel cum se prevede în anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.
- (33) Pentru a garanta un nivel ridicat de securitate și de protecție a datelor în contextul aplicării prezentului regulament și pentru a preveni fraudele, Comisia ar trebui să se asigure că IMI garantează securitatea

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

documentelor oficiale și oferă o modalitate sigură de transmitere pe cale electronică a documentelor respective. Comisia ar trebui să facă disponibil în cadrul IMI un instrument care să certifice informațiile transmise prin intermediul sistemului atunci când acestea sunt exportate în afara sistemului. În plus, autoritățile statelor membre care fac schimb de informații cu privire la documente oficiale ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, documentele oficiale și datele cu caracter personal transmise prin intermediul IMI sunt colectate, prelucrate și utilizate în scopuri care sunt conforme cu cele pentru care au fost transmise inițial. Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 stabilește dispozițiile necesare pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal și un nivel ridicat de securitate și de confidențialitate pentru schimbul de informații în cadrul IMI și definește responsabilitățile Comisiei în această privință. Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 prevede, de asemenea, că actorii IMI fac schimb de date cu caracter personal și le prelucrează numai în scopurile definite în actul juridic al Uniunii pe care se întemeiază schimbul de date și în conformitate cu scopul pentru care acestea au fost transmise inițial.

- (34) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în legătură cu aplicarea prezentului regulament sub supravegherea autorităților publice independente desemnate de statele membre. Orice schimb sau transmitere de informații și documente de către autoritățile statelor membre ar trebui să se realizeze în conformitate cu Directiva 95/46/CE. În plus, un astfel de schimb și o astfel de transmitere de date ar trebui să servească exclusiv scopului de verificare de către respectivele autorități a autenticității documentelor oficiale prin intermediul IMI și o astfel de verificare ar trebui efectuată doar în sferile de competență respective ale acestor autorități. Acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să aplice propriile acte cu putere de lege și acte administrative privind accesul public la documentele oficiale.
- (35) Autoritățile din statele membre ar trebui să își acorde asistență reciprocă pentru a facilita aplicarea prezentului regulament, în special în ceea ce privește aplicarea mecanismului de cooperare administrativă între autoritățile desemnate de statele membre, în cazul în care autoritățile unui stat membru cărora li se prezintă un document oficial sau o copie certificată a acestuia au o îndoială întemeiată cu privire la autenticitatea documentului oficial sau a copiei certificate a acestuia.
- (36) În cazul în care autoritățile unui stat membru cărora li se prezintă un document oficial sau o copie certificată a acestuia au o îndoială întemeiată cu privire la autenticitatea respectivelor documente, autoritățile ar trebui să aibă posibilitatea de a verifica modelele de documente disponibile în baza de date a IMI și, dacă îndoiala persistă, să înainteze, prin intermediul IMI, cereri de informații autorităților de resort din statele membre în care au fost eliberate respectivele documente, fie trimițând solicitarea direct autorității care a eliberat documentul oficial sau a realizat copia certificată, fie contactând autoritatea centrală a statului membru respectiv. Autoritățile solicitate ar trebui să răspundă la astfel de solicitări în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, într-un termen care nu depășește cinci zile lucrătoare sau 10 zile lucrătoare atunci când solicitarea este prelucrată prin intermediul unei autorități centrale. Termenul de 10 zile lucrătoare poate viza în special situațiile în care autoritățile solicitate nu sunt încă înregistrate în IMI. În cazul în care aceste termene nu pot fi respectate, autoritatea solicitată și autoritatea solicitantă ar trebui să convină asupra unei prelungiri a termenului.
- (37) Pentru calcularea termenelor stabilite prin prezentul regulament, ar trebui să se aplice dispozițiile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ⁽²⁾.
- (38) În circumstanțe excepționale, este posibil ca autoritățile statelor membre să nu fie în măsură să verifice autenticitatea unui document oficial. Acest lucru ar trebui să aibă loc numai în situația în care, din cauza unor circumstanțe precum distrugerea fizică sau pierderea unor copii ale documentelor naționale, de exemplu, din cauza distrugerii arhivelor unui anumit oficiu de stare civilă sau ale unei instanțe sau absența unui registru, respectiva verificare a documentelor nu este posibilă. Prin urmare, ar trebui să existe în IMI o opțiune de răspuns care să reflecte această posibilitate.
- (39) În cazul în care răspunsul din partea autorității solicitate nu confirmă autenticitatea documentului oficial sau a copiei certificate a acestuia sau în cazul în care nu se primește niciun răspuns din partea autorității respective, autoritatea solicitantă nu ar trebui să fie obligată să prelucreze documentul oficial sau copia certificată în cauză. În plus, în astfel de cazuri, autoritatea solicitantă sau persoana care a prezentat documentul oficial sau copia

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

certificată ar trebui să aibă libertatea de a folosi orice mijloace disponibile pentru a verifica sau a demonstra autenticitatea documentului oficial sau a copiei certificate a acestuia. Pentru a asigura eficacitatea prezentului regulament, situațiile în care nu se primește niciun răspuns prin intermediul IMI ar trebui să rămână cazuri excepționale.

- (40) În cazul în care este necesar, coordonatorul IMI sau autoritățile centrale competente pot acorda asistență în găsirea unei soluții la dificultățile pe care autoritățile din statele membre le pot întâmpina atunci când utilizează IMI, inclusiv în cazurile în care nu se primește niciun răspuns la o solicitare de informații sau în cazul în care nu este posibil să se ajungă la un acord cu privire la o prelungire a termenului de răspuns.
- (41) Autoritățile din statele membre ar trebui să beneficieze de funcționalitățile disponibile ale IMI, printre care și sistemul multilingv pentru comunicații, întrebările și răspunsurile standard traduse în prealabil, precum și baza de date cu modele de documente oficiale utilizate în cadrul pieței interne.
- (42) Autoritățile centrale ale statelor membre ar trebui să furnizeze asistență în legătură cu cererile de informații și ar trebui, în special, să primească, să transmită și, dacă este necesar, să răspundă la astfel de cereri și să furnizeze informațiile necesare cu privire la acestea, în special în situațiile în care nici autoritatea solicitantă, nici autoritatea solicitată nu sunt înregistrate în IMI.
- (43) În sensul prezentului regulament, autoritățile centrale din statele membre ar trebui să comunice între ele și să își exercite atribuțiile folosind IMI. Comunicările dintre autoritățile din același stat membru ar trebui să se efectueze în conformitate cu procedurile naționale.
- (44) Relația dintre prezentul regulament și dreptul în vigoare al Uniunii ar trebui să fie clarificată. În acest sens, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării dreptului Uniunii care conține dispoziții referitoare la legalizare, sau la o formalitate similară sau la alte formalități, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului (¹). Prezentul regulament nu ar trebui, de asemenea, să aducă atingere aplicării dreptului Uniunii privind semnăturile electronice și identificarea electronică. În cazul în care dispozițiile prezentului regulament intră în contradicție cu o dispoziție a unui alt act al Uniunii care reglementează aspecte specifice legate de simplificarea cerințelor privind prezentarea documentelor oficiale și care simplifică și mai mult aceste cerințe, cum ar fi Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (²), Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului (³) și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (⁴), ar trebui să prevaleze dispoziția actului Uniunii care prevede simplificarea suplimentară.
- (45) În plus, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere utilizării altor sisteme de cooperare administrativă stabilite de dreptul Uniunii care permit schimbul de informații între statele membre în domenii specifice, cum ar fi Directiva 93/109/CE a Consiliului (⁵) sau Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Prezentul regulament ar trebui să fie aplicat în sinergie cu astfel de sisteme specifice.
- (46) Coerența cu obiectivele generale ale prezentului regulament impune ca, în relațiile dintre două sau mai multe state membre, prezentul regulament să prevaleze în ceea ce privește aspectele care intră sub incidența sa și în limitele prevăzute în acesta, asupra acordurilor sau înțelegerilor bilaterale sau multilaterale la care statele membre sunt părți și care privesc aspectele reglementate de prezentul regulament.
- (47) În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a încheia înțelegeri între ele, la nivel bilateral sau multilateral, cu privire la aspecte care nu intră sub incidența prezentului regulament precum valoarea

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2001 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

(²) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

(³) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

(⁴) Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

(⁵) Directiva 93/109/CE a Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a normelor de exercitare a dreptului de a alege și de a fi ales pentru Parlamentul European pentru cetățenii Uniunii care au reședința într-un stat membru în care nu sunt resortisanți (JO L 329, 30.12.1993, p. 34).

probantă a documentelor oficiale, formularele standard multilingve cu valoare juridică, scutirea de la obligația de legalizare a acestora și scutirea de la obligația de legalizare a documentelor oficiale în alte domenii decât cele care fac obiectul prezentului regulament. Statele membre ar trebui de asemenea să aibă posibilitatea de a menține sau de a încheia înțelegeri în scopul simplificării suplimentare a circulației între statele membre a documentelor oficiale care intră sub incidența prezentului regulament.

- (48) Documentele oficiale eliberate de autoritățile țărilor terțe nu fac obiectul dispozițiilor prezentului regulament. În plus, acordurile și înțelegerile privind legalizarea sau altă formalitate similară în legătură cu documentele publice referitoare la chestiuni reglementate de prezentul regulament eliberate de autoritățile statelor membre sau ale țărilor terțe pentru a fi utilizate în relațiile dintre statele membre și țările terțe în cauză nu pot aduce atingere aplicării prezentului regulament. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să încheie acorduri internaționale bilaterale sau multilaterale cu țări terțe privind legalizarea sau altă formalitate similară în legătură cu documentele publice referitoare la chestiuni reglementate de prezentul regulament și eliberate de autoritățile statelor membre sau ale țărilor terțe pentru a fi utilizate în relațiile dintre statele membre și țările terțe în cauză. De asemenea, nimic nu ar trebui să împiedice statele membre, în măsura în care unul sau mai multe state membre sunt sau pot decide să devină parte la astfel de acorduri și înțelegeri, să decidă cu privire la acceptarea aderării unor noi părți contractante, în special în ceea ce privește dreptul de a ridica și de a notifica obiecții la noile aderări menționate la articolul 12 al doilea paragraf din Convenția privind apostila, și nici să aplice ori să modifice Convenția Europeană din 1968 privind suprimarea cerinței legalizării pentru documentele întocmite de agenții diplomatice și funcționarii consulari sau să decidă cu privire la aderarea unor noi părți contractante la aceasta.
- (49) Întrucât formularele standard multilingve din cadrul prezentului regulament nu au valoare juridică și nu se suprapun cu formularele standard multilingve prevăzute în Convențiile CIEC nr. 16, nr. 33 și nr. 34 sau cu certificatele de viață prevăzute în Convenția CIEC nr. 27, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării acestor convenții între statele membre sau între un stat membru și o țară terță.
- (50) Ar trebui să se instituie un comitet ad-hoc compus din reprezentanți ai Comisiei și ai statelor membre și prezidat de către un reprezentant al Comisiei în vederea adoptării oricăror măsuri necesare pentru facilitarea aplicării prezentului regulament, în special prin schimbul de bune practici privind aplicarea prezentului regulament între statele membre, prevenirea fraudelor privind documentele oficiale, copiile certificate și traducerile autorizate ale acestora, utilizarea versiunilor electronice ale documentelor oficiale, precum și utilizarea formularelor standard multilingve și privind documentele falsificate detectate.
- (51) Pentru a facilita aplicarea prezentului regulament, statele membre ar trebui, în scopul de a pune informațiile la dispoziția publicului prin orice mijloace adecvate și, în special, prin intermediul portalului european e-justiție, să furnizeze Comisiei, prin intermediul IMI, datele de contact ale autorităților lor centrale, modelele documentelor oficiale utilizate cel mai frecvent în temeiul dreptului lor intern sau, în cazul în care nu există un astfel de model pentru un document, informații cu privire la caracteristicile specifice ale documentului.
- (52) Statele membre ar trebui, de asemenea, să comunice prin intermediul IMI documente falsificate detectate, în format anonimizat, care ar putea servi drept exemple tipice și utile pentru detectarea posibilelor falsificări. Comunicarea acestor documente falsificate ar trebui să fie limitată la documentele falsificate a căror divulgare este permisă de dreptul intern și nu ar trebui să aducă atingere reglementărilor statelor membre privind divulgarea probelor colectate în cursul procedurilor penale. Informațiile privind documente falsificate comunicate de statele membre nu ar trebui făcute publice.
- (53) Pentru a facilita aplicarea prezentului regulament, statele membre ar trebui, în scopul de a pune informațiile la dispoziția publicului prin intermediul portalului european e-justiție, să comunice Comisiei limba sau limbile în care pot accepta să le fie prezentate documente oficiale eliberate de autoritățile altui stat membru; o listă orientativă a documentelor oficiale care intră sub incidența prezentului regulament; lista documentelor oficiale care pot fi însoțite de formulare standard multilingve ca instrument adecvat de asistență pentru traducere; lista persoanelor calificate, în conformitate cu dreptul intern, să efectueze traduceri autorizate, în cazul în care astfel de liste sunt disponibile; o listă orientativă a tipurilor de autorități abilitate în temeiul dreptului intern să facă copii certificate; informații privind mijloacele prin care pot fi identificate traducerile autorizate și copiile certificate; precum și informațiile cu privire la caracteristicile specifice ale copiilor certificate.

- (54) Informațiile cu privire la modelele documentelor oficiale utilizate cel mai frecvent sau la caracteristicile specifice ale acestor documente sau ale copiilor certificate ale acestora ar trebui să fie puse la dispoziția publicului numai în măsura în care aceste informații sunt deja la dispoziția publicului în temeiul dreptului din statul membru ale cărui autorități au eliberat documentul oficial sau au realizat copia certificată. În acest scop, statele membre ar trebui să comunice Comisiei ce documente sunt puse la dispoziția publicului în temeiul dreptului lor intern. Cu toate acestea, în sensul prezentului regulament, informațiile cu privire la caracteristicile specifice ale documentelor oficiale sau ale copiilor certificate ale acestora care ar trebui comunicate Comisiei de către statele membre nu ar trebui să includă informații cu privire la caracteristicile specifice de securitate care nu sunt puse la dispoziția publicului în temeiul dreptului din statul membru ale cărui autorități au eliberat documentul oficial sau au realizat copia certificată.
- (55) Faptul că un stat membru comunică Comisiei o limbă sau mai multe limbi, altele decât propria sa limbă oficială, în care poate accepta să îi fie prezentate documente oficiale eliberate de către autoritățile unui alt stat membru nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca autoritățile sale să accepte, în conformitate cu dreptul intern sau în cazul în care acest lucru este permis de statul membru în cauză, orice limbă suplimentară sau limbi suplimentare în situația în care le este prezentat un document oficial eliberat de autoritățile unui alt stat membru.
- (56) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie și libertatea de circulație și de ședere. Prezentul regulament ar trebui aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (57) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume încurajarea liberei circulații a cetățenilor Uniunii prin facilitarea liberei circulații a anumitor documente oficiale în cadrul Uniunii, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar având în vedere amploarea și efectele sale, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament prevede, în legătură cu anumite documente oficiale eliberate de către autoritățile unui stat membru și care trebuie prezentate autorităților unui alt stat membru, un sistem de:

- (a) scutire de la obligația de legalizare sau de la formalități similare; și
- (b) simplificarea altor formalități.

Fără a aduce atingere primului paragraf, prezentul regulament nu împiedică o persoană să utilizeze alte sisteme aplicabile într-un stat membru în ceea ce privește obligația de legalizare sau formalități similare.

(2) Prezentul regulament stabilește, de asemenea, formularele standard multilingve de utilizat ca instrumente ajutătoare pentru traducere care însoțesc documentele oficiale privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința, precum și absența cazierului judiciar.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în ceea ce privește documentele oficiale eliberate de autoritățile unui stat membru în conformitate cu dreptul său intern care trebuie să fie prezentate autorităților altui stat membru și al căror scop principal este de a stabili unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- (a) nașterea;
- (b) faptul că o persoană este în viață;
- (c) decesul;
- (d) numele;
- (e) căsătoria, inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă;
- (f) divorțul, separarea de drept sau anularea căsătoriei;
- (g) parteneriatul înregistrat, inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat;
- (h) desfacerea unui parteneriat înregistrat, separarea de drept sau anularea unui parteneriat înregistrat;
- (i) filiația;
- (j) adopția;
- (k) domiciliul și/sau reședința;
- (l) cetățenia;
- (m) absența cazierului judiciar, cu condiția ca astfel de documente oficiale să fie emise pentru un cetățean al Uniunii de către autoritățile din statul membru al cărui cetățean este acesta.

(2) Prezentul regulament se aplică și în cazul documentelor oficiale a căror prezentare poate fi solicitată cetățenilor Uniunii care își au reședința într-un stat membru fără a fi și cetățenii statului membru respectiv, în cazul în care aceștia doresc să voteze și/sau să candideze la alegerile pentru Parlamentul European sau la alegerile locale în statul lor membru de reședință, în condițiile prevăzute de Directiva 93/109/CE și, respectiv, de Directiva 94/80/CE a Consiliului ⁽¹⁾.

(3) Prezentul regulament nu se aplică în ceea ce privește:

- (a) documentele oficiale eliberate de autoritățile dintr-un stat terț; sau
- (b) copiile certificate ale documentelor menționate la litera (a) întocmite de autoritățile unui stat membru.

(4) Prezentul regulament nu se aplică în ceea ce privește recunoașterea într-un stat membru a efectelor juridice asociate conținutului documentelor oficiale eliberate de autoritățile unui alt stat membru.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „documente oficiale” înseamnă:

- (a) documentele care emană de la o autoritate sau de la un funcționar al unei jurisdicții a statului, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc (*huissier de justice*);

⁽¹⁾ Directiva 94/80/CE a Consiliului din 19 decembrie 1994 de stabilire a normelor de exercitare a dreptului de a alege și de a fi ales la alegerile locale pentru cetățenii Uniunii care au reședința într-un stat membru a cărui cetățenie nu o dețin (JO L 368, 31.12.1994, p. 38).

- (b) documentele administrative;
 - (c) actele notariale;
 - (d) certificate oficiale depuse pe acte sub semnătură privată, cum ar fi certificatele oficiale privind mențiuni de înregistrare, viza de investire cu data certă și legalizări de semnătură;
 - (e) documentele întocmite de către agenți diplomatici sau consulari ai unui stat membru, care își desfășoară activitatea pe teritoriul oricărui stat în calitate oficială, în cazul în care documentele respective trebuie să fie prezentate pe teritoriul altui stat membru sau agenților diplomatici sau consulari ai unui alt stat membru, care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat terț;
2. „autoritate” înseamnă o autoritate publică a unui stat membru sau o entitate care acționează în calitate oficială și autorizată în temeiul dreptului intern să elibereze sau să primească un document oficial care intră sub incidența prezentului regulament sau o copie certificată a acestuia;
 3. „legalizare” înseamnă formalitatea de certificare a autenticității semnăturii unei persoane care ocupă o funcție oficială, a calității în care a acționat semnatarul documentului și, dacă este cazul, a identității sigiliului sau ștampilei aplicate pe documentul respectiv;
 4. „formalitate similară” înseamnă adăugarea certificatului prevăzut de Convenția privind apostila;
 5. „alte formalități” înseamnă cerința de a furniza copii certificate și traduceri ale documentelor oficiale;
 6. „autoritatea centrală” înseamnă autoritatea sau autoritățile care a (au) fost desemnată (desemnate) în conformitate cu articolul 15 de către statele membre pentru a îndeplini funcții legate de aplicarea prezentului regulament;
 7. „copie certificată” înseamnă o copie a unui document oficial original care este semnată și atestată ca fiind o reproducere corectă și completă a celui document oficial original de către o autoritate care este împuternicită în temeiul dreptului intern să facă acest lucru și care este din același stat membru care a eliberat inițial documentul oficial.

CAPITOLUL II

SCUTIREA DE OBLIGAȚIA DE LEGALIZARE ȘI DE FORMALITĂȚI SIMILARE ȘI SIMPLIFICAREA ALTOR FORMALITĂȚI LEGATE DE COPIILE CERTIFICATE

Articolul 4

Scutirea de obligația de legalizare și de formalități similare

Documentele oficiale care intră sub incidența prezentului regulament și copiile lor certificate sunt scutite de toate obligațiile de legalizare și de alte formalități similare.

Articolul 5

Simplificarea altor formalități privind copiile certificate

(1) În cazul în care un stat membru impune prezentarea unui document oficial original eliberat de autoritățile altui stat membru, autoritățile statului membru în care este prezentat documentul oficial nu solicită de asemenea prezentarea copiei certificate a acestuia.

(2) Atunci când un stat membru permite prezentarea unei copii certificate a unui document oficial, autoritățile respectivului stat membru acceptă o copie certificată întocmită într-un alt stat membru.

CAPITOLUL III

SIMPLIFICAREA ALTOR FORMALITĂȚI PRIVIND TRADUCERILE ȘI FORMULARELE STANDARD MULTILINGVE*Articolul 6***Simplificarea altor formalități privind traducerea**

- (1) Traducerea nu este necesară în cazul în care:
- (a) documentul oficial este redactat în limba oficială a statului membru în care este prezentat documentul sau, în situația în care statul membru în cauză are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care documentul este prezentat ori în orice altă limbă pe care statul membru respectiv a acceptat-o în mod expres; sau
 - (b) un document oficial privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința sau absența cazierului judiciar este însoțit, în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament, de un formular standard multilingv, cu condiția ca autoritatea căreia i se prezintă documentul oficial să considere că informațiile incluse în formularul standard multilingv sunt suficiente pentru prelucrarea documentului oficial.
- (2) O traducere autorizată realizată de o persoană calificată să efectueze astfel de traduceri în temeiul dreptului unui stat membru este acceptată în toate statele membre.

*Articolul 7***Formularele standard multilingve**

- (1) Documentele oficiale privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința, precum și absența cazierului judiciar, comunicate de statele membre în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) litera (c), sunt însoțite, la cererea persoanei îndreptățite să primească documentul oficial, de un formular standard multilingv întocmit în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Formularele standard multilingve menționate la alineatul (1) sunt eliberate de o autoritate și poartă data eliberării lor, precum și semnătura și, după caz, sigiliul sau ștampila autorității emitente.

*Articolul 8***Utilizarea formularelor standard multilingve**

- (1) Formularele standard multilingve menționate la articolul 7 alineatul (1) se anexează la documentele oficiale menționate în respectivul alineat, se utilizează ca instrument de asistență pentru traducere și nu au valoare juridică autonomă.
- (2) Formularele standard multilingve nu constituie niciuna dintre următoarele:
- (a) extrase de pe actele de stare civilă;
 - (b) copii exacte ale actelor de stare civilă;
 - (c) extrase multilingve de pe actele de stare civilă;
 - (d) extrase multilingve și codate de pe actele de stare civilă; sau
 - (e) certificate multilingve și codate de pe actele de stare civilă.

(3) Formularele standard multilingve se pot utiliza numai într-un alt stat membru decât statul membru în care au fost eliberate.

Articolul 9

Conținutul formularelor standard multilingve

(1) Fiecare formular standard multilingv conține o parte standard, constând din următoarele elemente:

- (a) titlul formularului standard multilingv;
- (b) temeiul juridic pentru emiterea formularului standard multilingv;
- (c) o trimitere la statul membru în care se eliberează formularul standard multilingv;
- (d) o casetă intitulată „notă importantă”;
- (e) o casetă intitulată „notă pentru autoritatea emitentă”;
- (f) o serie de denumiri de rubrici standard și numerele lor de cod; și
- (g) o casetă intitulată „semnătura”.

(2) Părțile standard care urmează să fie incluse în formularele standard multilingve privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă), parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința, precum și absența cazierului judiciar, precum și glosarele multilingve ale denumirilor rubricilor standard sunt prevăzute în anexele I-XI.

(3) Fiecare formular standard multilingv conține, după caz, o parte nestandardizată constând din denumiri de rubrici specifice fiecărei țări concepute pentru a reflecta conținutul documentului oficial la care urmează să fie anexat formularul standard multilingv și numerele de cod ale respectivelor denumiri de rubrici.

(4) Denumirile de rubrici specifice fiecărei țări menționate la alineatul (3) din prezentul articol sunt comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 24 alineatul (2).

(5) Fiecare formular standard multilingv include, de asemenea, un glosar multilingv, care cuprinde atât denumirile de rubrici standard, cât și denumirile de rubrici specifice fiecărei țări, în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

Articolul 10

Limbile de eliberare a formularelor standard multilingve

(1) Formularele standard multilingve se completează de către autoritatea emitentă în limba oficială a statului său membru sau, în cazul în care statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care se eliberează formularul standard multilingv.

(2) Partea standard și denumirile de rubrici specifice fiecărei țări din formularele standard multilingve sunt în următoarele două limbi:

- (a) în limba oficială a statului membru în care formularul standard multilingv este emis sau, în cazul în care statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care se eliberează formularul standard multilingv, cu condiția ca respectiva limbă să fie una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii; și

- (b) în limba oficială a statului membru în care documentul oficial la care se anexează formularul standard multilingv urmează să fie prezentat sau, în cazul în care statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care documentul oficial la care se anexează formularul standard multilingv urmează să fie prezentat, respectiva limbă fiind una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.
- (3) Partea standard și denumirile de rubrici specifice fiecărei țări în cele două limbi menționate la alineatul (2) din prezentul articol și glosarul multilingv menționat la articolul 9 alineatul (5) se includ într-un singur formular standard multilingv.

Articolul 11

Tarif pentru obținerea unui formular standard multilingv

Pentru a facilita suplimentar libera circulație a documentelor oficiale în cadrul Uniunii, statele membre se asigură că tariful pentru obținerea unui formular standard multilingv nu depășește costul de producție al formularului standard multilingv sau al documentului oficial la care se anexează, luându-se în calcul cel mai mic dintre aceste două cuantumuri.

Articolul 12

Versiunile electronice ale formularelor standard multilingve

Portalul european e-justiție conține, pentru fiecare stat membru, modele de formulare standard multilingve privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă) și, după caz, parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința, precum și absența cazierului judiciar, stabilite în conformitate cu prezentul regulament în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și include:

- (a) părțile standard prevăzute în anexele I-XI; și
- (b) denumirile de rubrici specifice fiecărei țări transmise de statele membre Comisiei în conformitate cu articolul 24 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

SOLICITĂRILE DE INFORMAȚII ȘI COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 13

Sistemul de informare al pieței interne

Sistemul de informare al pieței interne („IMI”) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 se utilizează în sensul articolelor 14 și 16 și al articolului 22 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament.

Articolul 14

Solicitarea de informații în cazul în care există îndoieli întemeiate

(1) În cazul în care autoritățile unui stat membru în care se prezintă un document oficial sau copia certificată a acestuia au îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea respectivului document oficial sau a copiei certificate a acestuia, acestea iau următoarele măsuri pentru a pune capăt îndoielilor:

- (a) verifică modelele de documente disponibile din baza de date a IMI, astfel cum se menționează la articolul 22;

- (b) în cazul în care îndoiala persistă, transmit o cerere de informații prin intermediul IMI:
- (i) autorității care a eliberat documentul oficial sau, după caz, autorității care a realizat copia certificată sau ambelor; sau
 - (ii) autorității centrale competente.
- (2) Îndoielele întemeiate cu privire la autenticitatea respectivului document oficial sau a copiei certificate a acestuia astfel cum sunt menționate la alineatul (1) pot privi în special:
- (a) autenticitatea semnăturii;
 - (b) calitatea în care a acționat semnatarul documentului;
 - (c) identitatea sigiliului sau a ștampilei;
 - (d) posibilitatea ca documentul să fi fost falsificat sau manipulat în mod fraudulos.
- (3) În solicitările de informații formulate în temeiul prezentului articol se precizează motivele în temeiul cărora acestea au fost formulate.
- (4) Solicitățile de informații formulate în temeiul prezentului articol sunt însoțite de o copie a documentului oficial în cauză sau de copia certificată a acestuia, transmise pe cale electronică prin intermediul IMI. Nu se percep niciun fel de tarife, taxe sau contribuții pentru astfel de solicitări de informații și răspunsurile la acestea.
- (5) Autoritățile răspund solicitărilor de informații formulate în temeiul prezentului articol în cel mai scurt timp posibil și în orice caz într-un termen care nu depășește cinci zile lucrătoare sau 10 zile lucrătoare atunci când solicitarea este prelucrată prin intermediul unei autorități centrale.

În cazuri excepționale, dacă termenele menționate la primul paragraf nu pot fi respectate, autoritatea căreia i se adresează solicitarea și autoritatea solicitantă convin asupra unei prelungiri a termenului.

- (6) În cazul în care autenticitatea documentului oficial sau a copiei certificate a acestuia nu este confirmată, autoritatea solicitantă nu este obligată să le prelucreze.

Articolul 15

Desemnarea autorităților centrale

- (1) În sensul prezentului regulament, fiecare stat membru desemnează cel puțin o autoritate centrală.
- (2) Atunci când un stat membru desemnează mai multe autorități centrale, acesta desemnează autoritatea centrală căreia îi pot fi adresate comunicările de orice fel pentru a fi transmise mai departe autorității competente din cadrul aceluși stat membru.

Articolul 16

Atribuțiile autorităților centrale

Autoritățile centrale acordă asistență în legătură cu solicitările de informații formulate în temeiul articolului 14 și în special:

- (a) transmit, primesc și, în cazul în care este necesar, răspund acestor solicitări; și
- (b) oferă informațiile necesare cu privire la aceste solicitări.

CAPITOLUL V

RAPORTURILE FAȚĂ DE ALTE DISPOZIȚII DIN DREPTUL UNIUNII ȘI FAȚĂ DE ALTE INSTRUMENTE

Articolul 17

Raporturile față de alte dispoziții din dreptul Uniunii

- (1) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării altor dispoziții din dreptul Uniunii referitoare la legalizare, formalități similare sau alte formalități și completează astfel de dispoziții.
- (2) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării dreptului Uniunii privind semnăturile electronice și identificarea electronică.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere utilizării altor sisteme de cooperare administrativă stabilite de dreptul Uniunii care permit schimbul de informații între statele membre în domenii specifice.

Articolul 18

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1024/2012

În anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 se adaugă următorul punct:

- „9. Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor privind prezentarea anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (*): articolele 14 și 16 și articolul 22 alineatele (1) și (2).

(*) JO L 200, 26.7.2016, p. 1.”

Articolul 19

Raportul față de convențiile, acordurile și înțelegerile internaționale

- (1) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării convențiilor internaționale la care unul sau mai multe state membre sunt părți la data adoptării prezentului regulament și care privesc aspectele reglementate de prezentul regulament.
- (2) În pofida alineatului (1), prezentul regulament prevalează, în ceea ce privește aspectele care intră sub incidența sa și în limitele prevăzute în acesta, asupra altor dispoziții cuprinse în acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale încheiate de statele membre, în relațiile dintre statele membre care sunt părți la acestea.
- (3) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 1 alineatul (1) al doilea paragraf.
- (4) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să negocieze, să încheie, să adere la, să modifice sau să aplice acorduri și înțelegeri internaționale cu țări terțe privind legalizarea documentelor oficiale, sau altă formalitate similară, privind aspectele reglementate de prezentul regulament, emise de autoritățile statelor membre sau ale unor țări terțe pentru a fi utilizate în relațiile dintre statele membre și țările terțe în cauză. Prezentul regulament nu împiedică statele membre să decidă cu privire la acceptarea aderării unor noi părți contractante la aceste acorduri și înțelegeri la care unul sau mai multe state membre sunt sau pot decide să devină parte.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 20

Limitarea scopului

- (1) Schimbul și transmiterea de informații și documente de către statele membre în temeiul prezentului regulament servesc scopului specific de verificare a autenticității documentelor oficiale de către autoritățile competente, prin intermediul IMI.
- (2) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind accesul public la documente oficiale.

Articolul 21

Informații cu privire la conținutul prezentului regulament

Comisia și statele membre pun la dispoziție informații cu privire la conținutul prezentului regulament prin mijloace corespunzătoare, inclusiv prin intermediul portalului european e-justiție și al paginilor de internet ale autorităților statelor membre.

Articolul 22

Informații privind autoritățile centrale și datele de contact

- (1) Până la 16 august 2018, statele membre folosesc IMI pentru a comunica următoarele:
- (a) autoritatea centrală sau autoritățile centrale desemnată(e) în temeiul articolului 15 alineatul (1) împreună cu datele de contact ale acesteia (acestora) și, după caz, autoritatea desemnată în temeiul articolului 15 alineatul (2);
 - (b) modelele documentelor oficiale utilizate cel mai frecvent în temeiul dreptului lor intern sau, atunci când nu există un model pentru un document oficial, informații cu privire la caracteristicile specifice ale documentului oficial respectiv; și
 - (c) versiuni ale unor documente falsificate detectate, asigurându-se anonimitatea acestora.
- (2) Statele membre folosesc IMI pentru a comunica orice modificare ulterioară a informațiilor menționate la alineatul (1).
- (3) Comisia pune la dispoziția publicului, prin mijloacele corespunzătoare:
- (a) informațiile menționate la alineatul (1) litera (a);
 - (b) informațiile menționate la alineatul 1 litera (b) care sunt puse la dispoziția publicului în temeiul dreptului statului membru ale cărui autorități au eliberat documentul oficial.

Articolul 23

Schimbul de bune practici

- (1) Se instituie un comitet ad-hoc compus din reprezentanți ai Comisiei și ai statelor membre și prezidat de către un reprezentant al Comisiei.

(2) Comitetul ad-hoc menționat la alineatul (1) ia orice măsură necesară pentru a facilita aplicarea prezentului regulament, în special prin facilitarea schimbului de bune practici și a actualizării periodice a acestora privind:

- (a) aplicarea prezentului regulament între statele membre;
- (b) prevenirea fraudelor privind documentele oficiale, copiile certificate și traducerile autorizate;
- (c) utilizarea versiunilor electronice ale documentelor oficiale;
- (d) utilizarea formularelor standard multilingve;
- (e) documentele falsificate detectate.

Articolul 24

Informații care trebuie comunicate de către statele membre

- (1) Până la 16 august 2018, statele membre comunică Comisiei:
 - (a) limbile pe care le acceptă pentru documentele oficiale care urmează să fie prezentate autorităților lor în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a);
 - (b) o listă orientativă a documentelor oficiale care intră sub incidența prezentului regulament;
 - (c) lista documentelor oficiale la care pot fi anexate formulare standard multilingve ca mecanism adecvat de asistență pentru traducere;
 - (d) listele persoanelor calificate, în conformitate cu dreptul intern, să efectueze traduceri autorizate, acolo unde astfel de liste sunt disponibile;
 - (e) o listă orientativă a tipurilor de autorități abilitate în temeiul dreptului intern să facă copii certificate;
 - (f) informații referitoare la mijloacele de identificare a traducerilor autorizate și a copiilor certificate; și
 - (g) informații cu privire la caracteristicile specifice ale copiilor certificate.
- (2) Până la 16 februarie 2017, fiecare stat membru comunică Comisiei, în limba sa oficială sau în limbile sale oficiale, limba respectivă sau limbile respective fiind și o limbă oficială sau limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii, denumirile de rubrici specifice fiecărei țări care urmează să fie incluse în formularele multilingve privind nașterea, faptul că o persoană este în viață, decesul, căsătoria (inclusiv capacitatea de căsătorie și starea civilă) și, după caz, parteneriatul înregistrat (inclusiv capacitatea de a încheia un parteneriat înregistrat și statutul de parteneriat înregistrat), domiciliul și/sau reședința, precum și absența cazierului judiciar.
- (3) Până la 16 februarie 2018, Comisia publică listele de denumiri de rubrici specifice fiecărei țări primite în temeiul alineatului (2) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și pe portalul european e-justiție în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.
- (4) Statele membre comunică Comisiei orice modificare ulterioară a informațiilor menționate la alineatele (1) și (2).
- (5) Comisia pune la dispoziția publicului, prin portalul european e-justiție:
 - (a) informațiile menționate la alineatul (1) literele (a)-(f); și
 - (b) informațiile menționate la alineatul (1) litera (g), care sunt puse la dispoziția publicului în temeiul dreptului statului membru ale cărui autorități au eliberat copia certificată.